

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: vrijdag 24 augustus 2012 14:31
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 763: Bos in / Stilte Land / "0 over Doel" / Saint-Imier / Wesphael > <
Traité européen d'Austérité

De Bos-Belg 763

Onafhankelijk Belgisch e-spinsel - 24/08/2012 - 10 pagina's

Fuck the system, trek het bos in
"0 over Doel" / Saint-Imier / Wesphael > < Traité européen d'Austérité

www.bushcraft.be

EDITO

Fuck the system, trek het bos in

"De neoliberale waanzin treft ons allemaal". Zo titelt het interview van Chris De Stoop in Knack met de Gentse professor **Paul Verhaeghe**. De man is van beroep psycho-analyticus en hij stelt dat **"de paradox van deze tijd is dat nog nooit de mensen het hier zo goed hadden, maar nooit voelden de mensen zich zo slecht"**. **"Eén op de tien Belgen neemt antidepressiva."** Onze samenleving kampt met **"een stortvloed van mentale stoornissen"**.

Verhaeghe werd bekend met **"Liefde in tijden van eenzaamheid"** en nu heeft hij een nieuw boek klaar **"Identiteit"**. De schuldige voor ons slecht voelen is volgens hem "de graaicultuur", het neoliberalisme dat iedereen tegen iedereen opzet.

Paul

Verhaeghe

Een paar lezers van De Groene Belg zonden me eerder ook al teksten van Verhaeghe, omdat ze het met hem eens waren. In Knack wordt Verhaeghe geplaatst tegenover Theodore **Dalrymple**, de Britse psychiater die Bart De Wever inspireert en volgens wie sociaal falen wel degelijk de schuld is van het individu, van "de linkse pamperspoltiek" ook.

Wel, mogen we het met beide heren oneens zijn ? Met Dalrymple uiteraard omdat hij zo asociaal is, maar ook met Verhaeghe omdat hij toch iets mist.

Neem nu dat uitgangspunt: "Nooit hadden mensen het hier zo goed." Is dat wel zo ? Materieel misschien wel, voor sommigen en in sommige opzichten. **Maar waar is het vrije natuurlijke leven naar toe ?** De vrije ruimte, de gezonde lucht, het groen, de rust enzoverder. Wat blijft daarvan over voor al die mensen die in steden wonen ?

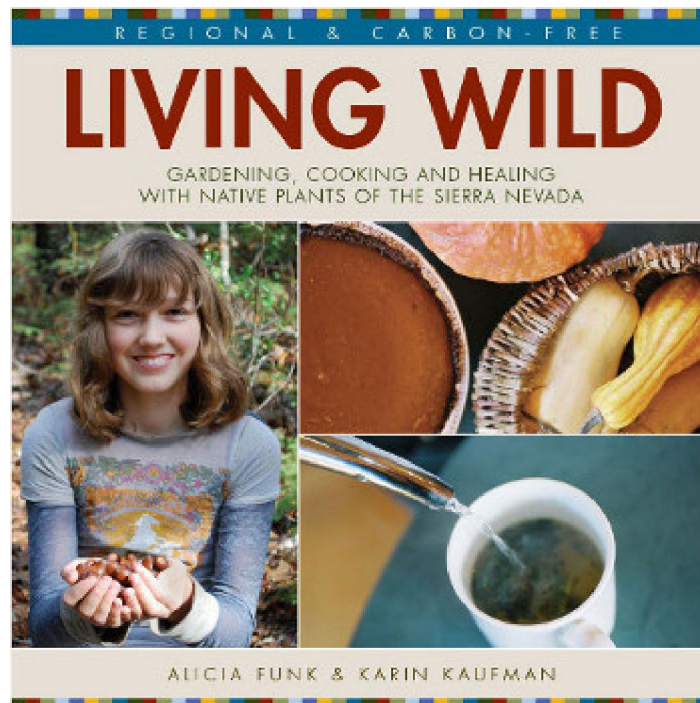
En wat ben je met de vaststelling dat het neoliberalisme de mens kapot maakt ? Geen van ons kan op zijn eentje, het economisch systeem veranderen. Niet dat je er niet moet tegen vechten, maar dat kan nog lang duren. Gelukkig is er dan het groen anarchisme. In plaats van nog eeuwen te wachten op het instellen van het socialisme, kan je **nu meteen** in je eigen leven **werk maken van je eigen anarchisme**.

Verhaeghe schrijft enerzijds over hoe **"loser"** het ergste scheldwoord is bij jongeren en anderzijds over mensen die **vervreemden** van hun bedrijf omdat ze er niets in de pap te brokken hebben, er alleen maar door leeggeperst worden.

Hoe kan je daar als bewust mens mee omgaan ?

Ofwel draai je mee in de ratrace en is er de continue dreiging toch gedumpt te worden, uit de boot te vallen, een 'loser' te worden. Gedumpt door werkgever, gedumpt door "de partner" ook. En beide dumpingen zijn vaak even catastrofaal want het begin van het verlies van heel veel.

Ofwel ga je zelf vrijwillig aan de kant staan, draai je net genoeg mee om je basisbehoeften te bekostigen - en de kunst is om die zoveel mogelijk te beperken en zo saboteer je tegelijk het verspillend consumptiekapitalisme - en dan kunnen systeem, bedrijf noch partner je nog onderuithalen. Het is de aanpak van Diogenes van Sinope, van Boeddha en tal van minder bekende mensen die als antwoord op de maatschappelijke druk - en die druk is veel ouder dan het neoliberalisme, wordt er alleen maar erger door - die druk niet probeerden te weerstaan, maar te vermijden.

Er is zoveel meer dan mens en maatschappij op Aarde

Toen ik in de tekst van De Stoop de boektitel "Liefde in tijden van eenzaamheid" zag staan, dacht ik ook aan dit. Wat een miserie halen veel mensen zich op de nek, door op slechts één ander mens verliefd te worden - en daarmee in de natuurlijke val te trappen die ons geschikt maakt om kinderen groot te brengen, maar die zijn er nu wel al genoeg - daar **waar er zoveel meer in het leven is om verliefd op te zijn.**

Twee zomers geleden kwam ik hier in het noordelijke puntje van de Belgische Ardennen toe met twee verhuisvrachtwagens. Zittende naast de jongste bestuurder van de twee en uitkijkend over een prachtig landschap, kreeg ik bij het naderen van Limbourg via Bilstain, dit te horen: **"Wat kom jij hier zoeken ? Er is hier niets !"** Mijn nu bijna 90-jarige huisbazin had me ook gewaarschuwd: **"Weet waar je komt wonen. Er is hier niets."** Waarop ik: **"Hoe niets ?" "Ja, er is hier niets." "Welk niets ?" "Wel er zijn hier geen winkels, geen bakker ..."** **"Och, dat maar."** Uiteraard zijn er hier wel winkels en bakkers, maar je moet er de fiets voor op en de berg voor af.

Ondertussen besef ik bij elke bos-berg-wandeling steeds beter hoe éézijdig wij 21ste eeuwse op onszelf en andere mensen teruggeplooid zijn. Eergisterenavond zat ik een uur ofzo in een boom, genietend van het vele leven om me heen: een tiental vogelsoorten waarvan ik er maar de helft bij naam ken, van eekhoorns, reeën en in de verte het doffe geblaf van een vos. Om van al de leuke (vlinders, bijen) en minder leuke (muggen) insecten nog te zwijgen. Gisterenavond dan weer ben ik aan de overkant van de Vesdervallei een paar kilometers langs de steile boswand gaan lopen en klauteren om te ontdekken hoe ver ik die wand volgen kon. Het eindigde in een zacht dennebos - zacht, zo voelde de bosbodem aan om op te lopen - waarna ik niet meer verder kon door een combinatie van hagen en prikkeldraad. Bon, volgende keer raak ik daar toch voorbij maar voor gisterenavond was het genoeg. Zo vertelt heel mijn geradbraakt lijf me vandaag. Gisterenavond was het anders wel zalig vermoeid thuiskomen..

De goede raad voor vandaag ? **Vrienden, laat los die "maatschappij", laat los dat eenzijdig op ander mensen teruggeplooid zijn.** Natuurlijk, maatschappij en medemens zijn belangrijk, maar **er is zoveel meer (te be-)leven hier op aarde.** Al die prachtige bomen, al die boeiende dieren. Bij momenten het warme zonlicht. Op ander momenten de verfrissende (en soms ook al eens striemende) regen. De sneeuw over enkele maanden die zulke feeërieke landschappen oplevert. En liefst vanavond nog een flink "onweer". "Onweer": wat een onnaam. Hevig weer ! Donder en bliksem ! Valt er iets geweldigers te beleven ? En na de storm, weer de stilte (van het land). En als 's nachts de lucht opklaart, flikkeren er miljoenen sterren in het uitspansel. Ons vertellend dat we een stofje in de wind zijn. Bevrijdende gedachte.

JP Everaerts

De Stilte van het Land

de verre heuvels maken
trage bogen aan de einder
en het kopergele koren
blikkert in de zon
langsheen de open velden
door het eeuwig groen der weiden
loopt het oude wagenpad zijn weg
doorheen de mulle grond
en onder in het dal
tussen het groene loof der eiken
ligt het kleine dorp verscholen
als in een oud verhaal
witgekalkte gevels
zoete geuren van jasmijnen
alsof er nooit iets was veranderd
en de tijd had stilgestaan

de dorpstraat ligt verlaten
in de schaduw van de huizen
alleen een trage fietser
maakt krassen in het grint
door de openstaande ramen
komt de geur van de fornuizen
het gefluister van de vrouwen
of het schreien van een kind

en over de bruine velden
trekken traag de brede paarden
langs de flanken van de heuvels
plooien in het warme zand
de boerenlijven buigen
over de verse aarde
alsof de grote meester Breughel
ze daar had neergeplant

En hoog over dit alles
klinkt een zachte melodie
als een teken van de verre overkant
de stilte van het land

hier leeft men met de eenvoud
maar toch als kleine goden
op het ritme der seizoenen
een vredevol bestaan
met regen zon en wind
als trouwe bondgenoten
bewerkt men er de aarde
zoals men eeuwen heeft gedaan
alsof de grenzen tussen heden
en verleden zijn verschoven
alsof er nooit iets was veranderd
en de tijd had stilgestaan

Want hoog over dit alles
klinkt een zachte melodie
als een teken van de verre overkant
de stilte van het land
de stilte van het land

Zjef Vanuytsel

LEZERSREACTIE

En in heel de Antwerpse burgemeesters-verkiezingscampagne Niets over Doel

Beste Redactie,

Ik ben ontzettend boos...

In 1971 maakte ik voor de KRO een documentaire - geïnspireerd door Karel van Isacker (van de UFSIA) - getiteld HET LAND VAN DE DWAZEN. Dit over de opoffering van de Waaslandse polders voor industrie én haven. BRT-journalist Tuur van Wallendael had de moed deze documentaire ook bij de BRT uit te zenden met een wat zalvend debat achteraf (naast een havenbaron zat ook ster-economist prof. Vlerick in het panel). De historicus Van Isacker werd enigszins als een simpele prof neergezet.

Terloops filmde wij (er bestond nog geen video voor dergelijk werk) **de aanbouw van DOEL 1.** Ik kon het niet laten in mijn commentaar op te merken wat ik in mijn research was tegengekomen dat **in Leverkusen (Duitse Ruhrgebied) de planning van kerncentrales was verboden** omdat zulks in een petrochemisch industriegebied tegen de Duitse wet was. Dit met het oog op de accumulatie van radioactiviteit en giften bij een kernramp in dichtbevolkt gebied....

Een neef van mij - ingenieur bij een Brussels betonbouwbedrijf dat aan de kernreactoren van Doel had gewerkt - vertelde voor zijn dood ooit in vertrouwen aan mijn vader dat **hij onder stress leefde omdat men bij de bouw van de eerste kernreactoren van Doel niet scrupuleus alle bouwplannen had gerespecteerd.** Het ging om de hoeveelheid staal die in de metersdikke bol omheen de reactor volgens het lastenkohier diende te worden verwerkt. Hij maakte zich daaromtrent deontologische gewetensproblemen

Sedertdien ben ik inzake Doel een verontruste burger geworden die onlangs bijvoorbeeld snel naar de apotheek is gegaan om de hier gratis verspreide verse jodiumpillen in te slaan.

Als ik nu ook nog lees over de perikelen met het reactorvat van DOEL 3 én het feit dat die er - volgens DE MORGEN al waren in de jaren 70, kan ik alleen maar **hopen dat de verantwoordelijkheid ontnomen wordt aan de kernbaronnen van Electrabel en welk concern ook,** die nu nog de lakens mogen uitdelen bij FANC of hoe heet dat controlemechanisme ?

Ja, ik wordt steeds bozer als ik het neertik.

Ik begrijp ook niet dat ik uit de Provence ben teruggekeerd naar 't stad, waar ik op nog geen 5 kilometer woon van de kwetsbare chemische industrie aan t' Scheldt, en amper twintig kilometer van de nu stilgelegde reactor Doel 3.

En tenslotte: **In heel de campagne van de kandidaat-burgemeesters van deze stad: NIETS, NIENTE over deze daadwerkelijke bedreiging voor de honderdduizenden kiezers die hier wonen !**

ANDRE TRUYMAN

Hopland, 47, 2000 Antwerpen, Tel/Fax 0032(0) 3 2940297, Mobiel: 0032(4) 86270107

NVDR Met de dag wordt het kernenergie dossier ingewikkelder en krakkemikkiger. Zo laat Het Laatste Nieuws op 23/8 dit weten: "**Scheurtjes van 1979 in Doel 3 zijn van heel ander type**". Niet bepaald een geruststelling. Doel kent dus al twee soorten 'scheurtjes'.

ANARCHISME

Van 9 tot 12 augustus vond in in het Zwitserse Saint Imier het 9de congres plaats van **IAF/IFA**, de "Internationale van Anarchistische Federaties". Lukas De Vos legt uit waarom het congres in het rustige Zwits-Romaanse plaatsje plaatsvond en wat de huidige anarchisten bezielt.

Geen hond, geen meester!

Lukas De Vos bericht over internationale anarchistische bijeenkomst Saint-Imier

Zwitserland is na Noorwegen het meest libertaire land ter wereld. Dat schrijft de internationale website van het anarchisme. Je zou het niet verwachten in een gezapig land dat niet bepaald uitblinkt door verdraagzaamheid tegenover vreemdelingen of door visionaire redelijkheid. En al zeker niet in een dorpje als Saint-Imier in het kanton Bern. Geen vijfduizend inwoners, traditioneel een oord van klokken- en uurwerknijverheid, wat weggedommeld tussen de Juraheuvelds, bij de laatste volksraadplegingen lag de opkomst op amper 27 %.

Toch heeft Saint-Imier een historische roeping: het was hier dat op 15 september 1872 de aanhangers van Bakoenin hun eerste anarchistisch kongres hielden, geen week nadat de Russische aristokraat met James Guillaume en het Juraverbond uit de IWV (Internationale Werklieden Vereniging) waren gestoten op het Vijfde Kongres van de Eerste Internationale in Den Haag.

Saint-Imier was geen toevallige keuze. In 1869 was Bakoenin verhuisd naar Sonvilier, een buurgemeente. Hij had er al een heel revolutionair parcours opzitten. In 1835 brak hij met de Russische tsaar, omdat hij niet langer de verknechting van de Polen kon aanzien als officier in de keizerlijke wacht. Verbannen uit Frankrijk, nam hij deel aan de mislukte opstand voor een grondwet in Dresden (1849), terdoodveroordeeld maar uitgewezen naar Rusland, dat hem prompt opsloot en in 1857 naar Siberië stuurde. Na zijn ontsnapping vertaalde hij Marx' *Communistisch Manifest* in het Russisch en richtte hij in 1869 de Alliantie van de Socialistische Democratie (ASD) op. Twee krokodillen in één poel, dat was teveel: Marx manoeuvreerde handig in Den Haag en slaagde erin zijn rivaal uit te schakelen.

De wereldgeschiedenis had er anders uitgezien als niet het marxisme het gehaald had, maar het anarchisme. Bakoenin onderschreef voluit de klassentheorie van Marx, maar hij zag ook de grote gevaren in van de "arrogantie" waarmee de verburgerlijkte Marx zijn ideeën opdroeg. "Ze leiden onafwendbaar naar totalitarisme", zei hij. Bakoenin had de wreedheid van despoten aan den lijve ondervonden. Hij heeft postuum gelijk gekregen.

Bakoenins ideeën zijn aktueller dan ooit. In *God en de Staat* verwierp hij ieder gezag of opgelegde rechtspleging, want die leiden enkel tot "slavernij en ongerijmdheid". Alleen de rede mocht richtlijn zijn:

"Wij verwerpen alle wetgeving, alle gezag en iedere bevoorrechte, gepatenteerde en wettelijke invloed, al is hij ook uit algemeen stemrecht voortgekomen, overtuigd dat hij nooit zou kunnen uitlopen dan ten voordele van een heersende en uitzuigende minderheid tegenover de belangen van de onmetelijke verdrukte meerderheid. In deze zin zijn wij werkelijk anarchisten".

De huidige banken- en schuldenkrisis, de oligarchieën, de macht van beursgoeroes, kredietbeoordelaars en andere nooit verkozen topmanagers, de Forbeslijstfamilies, ze leveren **voor de huidige generaties anarchisten het bewijs dat verwerping van elk gezag essentieel is**. Toen vorige woensdag het kongres in Saint-Imier werd geopend, riep organisator Michel Nemitz onmiddellijk op tot massale betogingen en stakingen tegen de Europese soberheidspolitiek en de groeiende werkloosheid. "Regeringen reiken geen oplossingen aan, geweld evenmin", klonk het. De kleine 3.000 opgekomen anarchisten huldigden nog altijd het ideaal van de Liga van de Vrede en de Vrijheid, waaruit de ASD was ontstaan: afwijzing van gezag én pacifisme. Vier dagen lang waren er lezingen, rondetafelkonferenties, theater, film, concerten en een boekenmarkt. In rood en zwart.

Maar al die "langharigen in het zwart" jagen de fatsoenlijke burger angst aan, beweert de (rechtse) liberaalradikaal Christian Schluep (PRL). Zijn PRL vormt nochtans een coalitie met de Alliance Jurassienne (AJU), en die heeft een kampeerterrein op de Mont-Soleil boven het dorp ter beschikking gesteld voor de bijeenkomst. Net waar een jaarlijks muziekfestival plaatsvindt, dat georganiseerd wordt door de populairste verkozenen van Saint-Imier, Patrick Tanner (AJU). De anarchisten laten het niet aan hun hart komen, ook niet de Occupy-Antwerpen beweging die meedoet. Ze houden zelfs de hoogst geachte Zwitserse deugd in ere: netheid. Naast de vaste slogan '**Ni Dieu, ni Maître**', gold ook '**No Dog, no Master**'. Honden niet toegelaten. Het maakte ten minste poepzakjes overbodig.

Lukas De Vos

Deze tekst verscheen eerder in een kortere versie in het weekblad Knack. Overname met toestemming van en dank aan de auteur.

Bij deze ook even opmerken dat lang niet alle anarchisten zich op Bakoenin beroepen. Zoals eerder in een DGB-dossier over anarchisme aangegeven, zijn er evenveel soorten anarchisme als er anarchisten zijn. Bij bv. de Amerikaanse groene anarchist Zerzan zal je zelden (of misschien wel nooit) een referentie naar Bakoenin aantreffen.

EUROPE

Dire non au Traité européen d'Austérité, une nécessité vitale pour la démocratie et la survie du modèle social belge !

Carte blanche

Bernard Wesphael+

En effet, pour le Mouvement de Gauche (MG), il est **urgent que les forces démocratiques et progressistes s'unissent pour une autre Europe**, et fassent tout dès à présent **pour que le Traité européen d'Austérité** dit « Traité de la règle d'or », **ne passe pas** la rampe des parlements à la rentrée ! Il y va du maintien du modèle social belge déjà fortement mis à mal. La mobilisation contre ce Traité n'a que trop tardée. Au-delà de cette mobilisation, le MG demande explicitement aux parlementaires de l'arc progressiste ou qui se prétendent comme tel - pour ne pas les citer : PS, ECOLO SPA, GROEN, les humanistes du CDH,...notamment - de ne pas voter ce texte totalement contraire aux fondements même de ces formations politiques.

Le 9 juillet dernier, le Moniteur belge a publié la loi portant assentiment au Traité instituant **le Mécanisme européen de Stabilité (MES)**, signé à Bruxelles le 2 février 2012. Le MES est une sorte de fonds monétaire international (FMI) européen. Il est présenté par ses partisans comme un instrument de solidarité envers les Etats de la zone euro en grande difficulté financière. Il faut plutôt y voir **un mécanisme austéritaire** qui, sous prétexte de solidarité, fait la part belle aux banques privées et aux institutions financières. Le MES est totalement lié au Traité d'Austérité qui va bientôt être à l'ordre du jour des parlements pour ratification.

Déni total de démocratie

A ce stade : Outre le fait que **les vieux partis refusent toute consultation populaire** sur ces deux textes pourtant intimement liés, seuls les parlementaires fédéraux auront droit – partiellement - au chapitre.

Le Parlement fédéral a voté le MES. **Les parlements des entités fédérées n'ont pas été saisis** de la question. Ils n'ont même pas eu la possibilité d'en débattre. Explication du Ministre-Président wallon, Rudy Demotte : le « groupe de travail traités mixtes » (qui fonctionne sous la présidence du ministre fédéral des Affaires étrangères et est composé de représentants de l'autorité fédérale, des Communautés et des Régions) n'a pu se mettre

d'accord le 19 juin dernier sur le caractère mixte du traité.

Du coup, « en l'absence de caractère mixte reconnu au traité, le Fédéral a poursuivi seul la procédure d'assentiment et la ratification. Voilà pourquoi il n'y aura pas de procédure d'assentiment du traité sur le MES engagé par les entités fédérées ». Et le Ministre-Président de conclure que le MES n'aura pas d'impact financier sur les finances régionales puisqu'il ne s'agit pas d'un traité mixte. Rien n'est plus faux.

Le Traité prévoit clairement que **la Belgique devra contribuer à hauteur de 24,43 milliards d'euros** au financement du MES (2,7 milliards dans un premier temps). C'est-à-dire autant qu'a exigé l'Europe de la Belgique en matière d'économies budgétaires à l'horizon 2015. Autrement dit, **le MES aura inévitablement un impact sur les finances publiques des entités fédérées et des pouvoirs locaux !**

Affirmer le contraire, c'est se mettre la tête dans le sable et se réfugier comme l'ont fait les six gouvernements que compte la Belgique derrière une absence de consensus dans le groupe de travail où ils sont représentés pour ne pas porter le Traité instaurant le MES devant leur Parlement respectif. C'est un déni de démocratie !

Ce n'est pas tout. Les adversaires du MES y voient aussi **le cheval de Troie du Traité sur la stabilité, la coordination et la gouvernance (TSCG)**, alias Pacte budgétaire, alias Traité d'austérité, alias Traité de la règle d'or,... C'est le point de vue du Mouvement de Gauche également ! Ces deux textes sont, nous l'avons déjà dit, totalement interdépendants.

En janvier dernier, **la Confédération européenne des syndicats (CES)** a stigmatisé le TSCG : « *Ce Traité rassurera sans doute les amis politiques de la Chancelière Merkel, mais pas les millions de chômeurs et de travailleurs pauvres et précaires d'Europe qui attendent un soutien ferme des institutions de l'UE. C'est la raison pour laquelle nous y sommes opposés. Les plans pour rétablir l'équilibre des finances publiques doivent, avant tout, s'attaquer à la question de la croissance durable. L'austérité tue la croissance et l'emploi. Ce dont nous avons vraiment besoin, c'est d'un contrat social pour donner un nouvel élan à l'Union européenne et restaurer la confiance de ses travailleurs et de ses citoyens.* »

Comme le dit Raoul-Marc Jennar (Parti de Gauche, France), **le MES et le TSCG sont deux étapes du démantèlement des institutions démocratiques et du détricotage des modèles sociaux européens**. Il est grand temps que l'opinion publique prenne conscience du piège mortel dans lequel une Europe et des gouvernements à la botte des marchés financiers entraînent toutes celles et tous ceux qui vivent dans et par l'économie réelle. Une économie axée sur les marchés financiers et les seuls services ne peut apporter la prospérité. La désindustrialisation de l'Europe, l'insécurité et la croissance du chômage ne sont pas des fatalités, mais les conséquences des politiques européennes.

Oui, nous avons besoin de l'Europe, mais d'une autre Europe, d'urgence !

Il n'y a pas de fatalité. Il est temps que les vrais Européens, toutes celles et ceux qui pensent que l'Europe et nos gouvernements font fausse route, les partisans de l'économie réelle et les forces progressistes (tous les partis des gauches institutionnels ou non, les organisations syndicales (FGTB, CSC,...), le monde associatif qui sera le premier spolier par ce Traité), **unissent leurs forces contre les marchés financiers** pour faire entendre raison aux gouvernements et arrêter le massacre économique et social qui a commencé en Europe et chez nous. En tout état de cause, ceux et celles qui voteraient ces textes ne pourront plus jamais prétendre appartenir à l'Europe de la solidarité et de la justice sociale car ils auront permis le démantèlement ni plus ni moins.

Bernard Wesphael,

Député Wallon / Président Fondateur du Mouvement de Gauche

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be